

Ocena

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
COLLEGIUM
MEDICUM

Rozprawy doktorskiej Pani magister Iwony Makowskiej zatrudnionej w Katedrze i Klinice Otolaryngologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na temat: „Analizy porównawczej efektów rehabilitacji prowadzonej metodą treningu habituacyjnego i metoda konfliktów sensorycznych u pacjentów po przebyciu zapaleniu neuronu przedsionkowego i po operacji przecięcia nerwu przedsionkowego”

Inspiracją naukową podjęcia badań wśród chorych cierpiących na schorzenia narządów otolaryngologicznych jest najczęściej brak możliwości uzyskania pełnej poprawy zdrowia, w takim stopniu aby pacjent mógł wrócić do społeczeństwa w pełnej samodzielności i bez uszczerbku na zdrowiu. Dlatego pisze się dysertacje naukowe, toczą się rozważania i analizy, które w konsekwencji wprowadzają postęp, a sposób wymierny zmniejszają cierpienie chorego, równocześnie zmniejszając ekonomiczne koszty leczenia.

Badania, które przeprowadziła autorka rozprawy doktorskiej dotyczą rezultatów rehabilitacji po leczeniu farmakologicznym zapalenia neuronu przedsionkowego i po operacji przecięcia nerwu przedsionkowego. W obu tych schorzeniach jednym z objawów są zaburzenia przyjmowania pozycji dowolnej przez chorego co ci pacjenci przyjmują czasem bardzo dramatycznie.

Leczenie tych schorzeń jest jednym z ważniejszych zagadnień otolaryngologicznych w obecnej dobie nie tylko z racji częstości występowania zaburzeń przedsionkowych, ale i w celu poprawy jakości życia tych chorych to jest aby w pełni sił wrócili do społeczeństwa na swoje stanowiska pracy.

Przedstawiona mnie do oceny rozprawa dotyczy problemów naukowych nowoczesnej medycyny, ale i nauk rehabilitacyjnych jakim są zagadnienia kompleksowej pomocy chorym po operacjach i po leczeniu zachowawczym zaburzeń przyjmowania pozycji dowolnej.

Dysertacja liczy 98 stron druku komputerowego z piśmiennictwem oraz bardzo liczne tabele, ryciny i wykresy zamieszczone w tekście. Niektóre dane są przedstawione w formie tabel. Układ pracy jest typowy dla badawczej pracy naukowej i zawiera dziewięć podstawowych rozdziałów z tego trzy zawierają liczne podrozdziały. Taki układ redakcyjny jest bardzo precyzyjny i pozwala bardzo dokładnie kontrolować wywód myślowy i szczegóły pracy kandydatki. We wstępie doktorantka przedstawia przegląd najnowszych danych naukowych dotyczących sensu rehabilitacji w schorzeniach narządu przedsionkowego. Przypomina istotę kompensacji ośrodkowej, habituacji, adaptacji i substytucje w zakresie „podmiany” funkcji jednego zmysłu innym. Czytałem cały ten rozdział

Katedra i Klinika

Otolaryngologii

PL 31-531 Kraków

ul. Śniadeckich 2

tel. +48 12 424 79 00

fax +48 12 424 79 25

otolaryngologia@cm-uj.krakow.pl

www.otolaryngologia.cm-uj.krakow.pl

z niekłamanym zdumieniem i zachwytem. Pełniąc „z urzędu” funkcję „advocatus diaboli” nie mogłem znaleźć nie tylko błędów, ale nawet nieścisłości i jestem w pełni podziwu jak Doktorantka nauczyła się i swobodnie posługuje się tą specjalistyczną wiedzą nie będąc lekarzem. Podsumowując cały ten rozdział kandydatka napisała go tak aby uzasadnić dlaczego ten temat jest wart analiz i badań naukowych.

Cel pracy został napisany zrozumiale i przystępnie. Autorka w całej dysertacji dąży do uzyskania odpowiedzi na postawione pytanie problemowe.

Trzeci rozdział: „Materiał pracy”. Kandydatka utworzyła dwie grupy chorych po 20 pacjentów jedna po przebytych zapaleniu neuronu przedsionkowego i druga też dwudziestoosobowa po operacji przecięcia nerwu przedsionkowego w Chorobie Meniere’a.

W kolejnym rozdziale opisuje metody pracy to jest jak od trzeciej doby rozpoczynano rehabilitację narządu równowagi, jak ją przeprowadzano, a wyniki zobiektywizowano w celach porównawczych. W tym celu między innymi Doktorantka opracowała i wprowadziła „Indywidualną kartę rehabilitacji = subiektywną skalę oceny nasilenia zawrotów głowy”.

W rezultacie takich metod badań Doktorantka otrzymała bardzo wiele wyników trudnych do jednoznacznych interpretacji. Uczciwie przyznała to w kolejnych rozdziałach. Dzięki wprowadzeniu metod analizy statystycznej wszystkie uzyskane dane mogły być poddane analizie i jej wyniki zobiektywizowane. Dlatego autorka uniknęła możliwości przyjęcia hipotezy fałszywej.

Wyniki badań są konkretne i dokładne.

Na sumarycznie przedstawiony cel pracy uzyskała odpowiedź.

Moim zdaniem najważniejszy wynik pracy Doktorantki to udowodnienie, że u chorych po operacji przecięcia nerwu przedsionkowego nie tylko można bezpiecznie stosować zaproponowane przez Kandydatkę metody rehabilitacyjne ale dzięki nim przyspiesza się powrót do zdrowia operowanym.

Za najciekawszy i nowatorski wynik Jej samodzielnej pracy badawczej oceniam spostrzeżenie, że w Teście Organizacji Zmysłowej oceniającej zdolność chorego do utrzymania równowagi w trakcie zmieniających się warunków stymulowania narządu zmysłu, kiedy to chory stoi na ruchomym podłożu i ma oczy zamknięte uzyskano najmniejsze postępy w rehabilitacji. Ten wynik ma niesamowite praktyczne konsekwencje i myślę, że będzie „twórczą” ideą nowego rozdziału badań naukowych, posiadając wymiar praktyczny.

Dyskusja doskonale oddaje interpretację danych uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy Doktorantki z wynikami innych autorów. Komentarz jest rozłożony w tekście właściwy i dobrze wyważony. Jestem pod wielkim pozytywnym wrażeniem tych uwag, kiedy to zwracamy uwagę na jakość życia chorych po przebytych schorzeniach. Należy się cieszyć, że dzięki własnym badaniom Doktorantka ustaliła nie tylko konieczność ale i skuteczność różnych rodzajów rehabilitacji.

Wnioski prezentowane w pracy są oryginalne i bardzo wartościowe dla nauk otolaryngologicznych.

90 prezentowanych pozycji piśmiennictwa świadczy o tym, że Autorka dogłębnie poznała i nauczyła się najnowszych danych naukowych w specjalistycznych czasopismach.

Praca napisana jest z wielką pasją, ogromnym zaangażowaniem i doskonałą znajomością zagadnień, czyta się ją wartko, a ryciny, tabele i zdjęcia wyraźnie przybliżają rozpracowywane zagadnienia i doskonale ukazują idee naukowe kandydatki. Duża liczba analizowanych naukowo danych, wielowątkowość zagadnień, kompleksowość i dokładność własnych analiz, zorganizowanie współpracy interdyscyplinarnej to wszystko odpowiada wymogom pracy doktorskiej.

Nie mam uwag krytycznych, natomiast trudno mnie się zgodzić ze stwierdzeniem napisanym na dole strony 14. W wyniku wielu badań różnych działów medycyny, między innymi i Doktorantki, pogłębiamy zainteresowania wieloma metodami rehabilitacji w różnorodnych schorzeniach, natomiast w wyrażnie mniejszym stopniu pogłębiamy dlatego, że następuje starzenie się naszego społeczeństwa.

Praca doktorska pani magister mgr Iwony Makowskiej zasługuje na wyróżnienie tak honorowe jak i finansowe.

Winna ona być opublikowana w czasopiśmie o wysokim wskaźniku cytowań.

Dlatego z prawdziwą przyjemnością zwracam się z wnioskiem do Pana Dziekana i Wysokiej Rady Wydziału o dopuszczenie pani magister Iwony Makowskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

K. 22.V.2018

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Otolaryngologii
Collegium Medicum UJ
Prof. dr hab. med. Jacek Skadziński